

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Dubrovniku
Dubrovnik

P-138INZ_1982_86

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Dubrovniku po sutkinji Ani Srhoj, u pravnoj stvari tužitelja – predlagatelja osiguranja DUBROVAČKO PRIMORJE d.o.o., Od Svetog Mihajla 12, Dubrovnik, OIB: 40888070807, kojeg zastupa punomoćnik Mario Ivančev, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Bogdanović, Dolički & Partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika – protivnika osiguranja Igora Legaza, Od Batale 23, Dubrovnik, OIB: 30072032335, radi naknade štete i sprječavanja nastanka dodatne štete, odlučujući o prijedlogu tužitelja - predlagatelja osiguranja za osiguranje nenovčane tražbine određivanjem privremene mjere, 16. veljače 2024.

riješio je

Odbija se kao neosnovan prijedlog tužitelja-predlagatelja osiguranja za osiguranje nenovčane tražbine određivanjem privremene mjere u ovom postupku, a koji glasi:

"Radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja DUBROVAČKO PRIMORJE d. o. o., sa sjedištem u Dubrovniku, Od svetog Mihajla 12, OIB: 40888070807, prema protivniku osiguranja Igoru Legazu, Od Batale 23, Dubrovnik, OIB: 30072032365, koja glasi da protivnik osiguranja prestane s povredom prava osobnosti predlagatelja osiguranja, određuje se privremena mjera:

1. Zabranjuje se protivniku osiguranja Igoru Legazu, Od Batale 23, Dubrovnik, OIB: 30072032365, poduzimanje bilo kakvih radnji na k.č.br. 3083 i 3086, obje k.o. Slano i/ili Hotelu Admiral Slano na adresi Trg Ruđera Boškovića 13, Slano, Dubrovnik, za vrijeme do 15 dana od pravomoćnosti odluke u ovome predmetu,
2. Zabranjuje se protivniku osiguranja Igoru Legazu, Od Batale 23, Dubrovnik, OIB: 30072032365, nazivanje predlagatelja osiguranja DUBROVAČKO PRIMORJE d. o. o., sa sjedištem u Dubrovniku, Od svetog Mihajla 12, OIB: 40888070807 uzurpatorom obale ili sličnim nazivima u odnosu na k.č.br. 3083 i 3086, obje k.o. Slano i/ili Hotel Admiral Slano na adresi Trg Ruđera Boškovića 13, Slano, Dubrovnik, za vrijeme do 15 dana od pravomoćnosti odluke u ovome predmetu,
3. U slučaju da protivnik osiguranja Igor Legaz, Od Batale 23, Dubrovnik, OIB: 30072032365, postupi suprotno zabranama iz točki 1. i 2. izreke ovog rješenja, izreći će mu se novčana kazna u iznosu od 3.980,00 eura."

Obrazloženje

1. Tužitelj – predlagatelj osiguranja DUBROVAČKO PRIMORJE d.o.o. (dalje: tužitelj) podnio je ovom sudu 30. studenog 2023. tužbu s prijedlogom za izdavanje privremene mjere protiv tuženika – protivnika osiguranja Igora Legaza (dalje: tuženik).

1.1. U tužbi u bitnom navodi da je stvarni i upisani vlasnik ADMIRAL GRAND HOTELA, čiji se kompleks nalazi, među ostalim, na kčbr. 3083 i 3086 k.o. Slano, da je prije više od 25 godina upisan kao vlasnik navedenih nekretnina te da je upis njegovog prava vlasništva u zemljišnim knjigama valjan. Pojašnjava povijesni razvoj - gradnju, rekonstrukciju te gradnju zamjenskog kompleksa predmetnog hotela, navodeći da se sadašnje ograde hotela tu nalaze već više od 40 godina i cijelo to vrijeme nesporno predstavljaju granice hotela. Nadalje, da je tužitelj uvijek vodio računa da pristup svim dijelovima kompleksa hotela "Admiral", uključujući i kčbr. 3083 i 3086 k.o. Slano, budu dostupne javnosti bez ikakvog ograničenja, pri čemu se ne smije zaboraviti da je tužitelj kao isključivi vlasnik predmetnih nekretnina da je htio, mogao ograničiti korištenje njegove stvari trećim osobama. Međutim, tužitelj je svim osobama omogućavao prilaz obalnom području hotelskog kompleksa i plaži na slobodan način, kroz za to označena mjesta. Usprkos tome što je vlasništvo tužitelja nad predmetnim nekretninama jasno i nesporno, tuženik u svojim multimedijalnim objavama, kao i u intervjuima (web stranice www.morski.hr, www.dubrovniknet.hr te video na platformi www.youtube.hr), spominje tužitelja na negativan način, i to da blokira pristup plaži te da je uzurpator obale, sve uz prijetnje da će povrijediti pravo vlasništva tužitelja na predmetnim nekretninama, a iz čega proizlazi da tuženik bez ovlaštenja i samostalno arbitrira o granici pomorskog dobra, koje potpuno pogrešno primjenjuje. Smatra da tuženik na taj način osporava vlasništvo tužitelja nad predmetnim hotelom i predstavlja tužitelja kao nekoga tko je uzurpirao javnu površinu te onemogućava pristup obali i moru javnosti, te prijeti da tužitelj nema pravo samostalno donositi odluke o nekretninama u svome vlasništvu već da mora postupiti kako tuženik arbitrarno misli, u protivnom će sam tuženik poduzeti protupravne radnje na nekretninama u vlasništvu tužitelja. Tužitelj tvrdi da je dosadašnjim javnim istupima tuženika nesporno nanesena šteta poslovnom ugledu tužitelja te da bi daljnje medijsko izlaganje ovog slučaja dovelo do daljnje povrede poslovnog ugleda. Naime, radi se o hotelu koji ima pet zvjezdica, a kojeg tuženik predstavlja kao uzurpatora obale koji neovlašteno zauzima javne površine i koji neovlašteno sprječava pristup javnosti tim površinama, a kako te tvrdnje nemaju osnovu, time tuženik vrši povredu prava osobnosti hotela u vlasništvu tužitelja. Poziva se na odredbe Zakona o obveznim odnosima te navodi da je pokrenuo ovaj postupak sa svrhom da ga tuženik prestane blatiti i ocrnjivati u javnim nastupima te da mu se nadoknadi šteta nastala zbog dosadašnjih tuženikovih aktivnosti. Dalje, navodi da je pristup tuženika i njegovo samostalno i pogrešno arbitriranje granica pomorskog dobra i javnih površina posljedica nepoznavanja propisa, a to ne isključuje tuženikovu odgovornost za štetu koju je uzrokovao tužitelju. Pojašnjava da je današnje stanje izgrađenosti hotela, uključujući i njegove dijelove - predmetne nekretnine koje tuženik smatra pomorskim dobrom izgrađeno u skladu s pravomoćnim građevinskim dozvolama, na koje je Lučka kapetanija Dubrovnik dala suglasnost i da je hotel pušten u uporabu na temelju Uvjerenja za uporabu građevine od 15. travnja 2008. Tužitelj navodi da je stekao određena prava na temelju valjane

pravne osnove i prije donošenja aktualnog Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (NN 88/2023) te da se radi o stečenim pravima koja ne mogu biti dovedena u pitanje novim zakonom na koji se očito tuženik poziva i za kojeg pogrešno smatra da mu daje pravo poduzimati radnje na štetu tužitelja. Tužitelj se poziva na ranije propise koji su predviđali mogućnost postojanja prava vlasništva na nekretninama koje su dio pomorskog dobra stečenog na pravovaljan način te ističe da za sporni dio hotela nije bitno smatra li se ili ne pomorskim dobrom u skladu s aktualnim Zakonom o pomorskom dobru iz razloga što su sva prava tužitelja stečena puno prije te mu se ne mogu jednostrano i bez odgovarajućeg postupka oduzeti. Slijedom svega iznesenog, predlaže donijeti presudu kojom će se tuženiku naložiti naknada imovinske štete u iznosu od 1,00 EUR i naknada neimovinske štete s osnove povrede prava osobnosti u iznosu od 19.999,00 EUR, obje s pripadajućim zateznim kamatama, da se tuženiku naloži u pisanom obliku povući svoje izjave o tužitelju kao uzurpatoru obale i to povlačenje dostaviti tužitelju, da se naloži tuženiku da prestane s radnjama kojim povrjeđuje prava osobnosti tužitelja na način da ga više ne spominje kao uzurpatora obale, javnih površina ili pomorskog dobra, sve uz naknadu troškova postupka.

1.2. U prijedlogu za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine, navodi da je uzimajući u obzir navode tužbe, tužitelj učinio vjerojatnim postojanje njegove nenovčane tražbine prema tuženiku, i to da tuženik prestane s povredom njegovih prava osobnosti. Nadalje, da nije sporno da je tužitelj vlasnik kčbr. 3083 i 3086 k.o. Slano, da je Republika Hrvatska donijela Zakon o pomorskom dobru koji bi u ovom trenutku mogao dovoditi u pitanje stjecanje prava vlasništva, da je tužitelj vlasništvo predmetnih čestica stekao prije donošenja propisa koji bi mogli dovoditi u pitanje vlasništvo tužitelja nad predmetnim česticama zbog pomorskog dobra i da Republika Hrvatska ako to smatra dopuštenim, upisati činjenicu pomorskog dobra na spornim nekretninama, a da to nije učinila, odnosno njezini prethodni prijedlozi su odbijeni. Smatra da je ponašanje tuženika u suprotnosti s načelom zemljišnoknjižnog prava o istinitosti i potpunosti zemljišne knjige i da se jedino u sudskom postupku može dokazivati da upisano stanje nije istinito, pri čemu da se zakoni ne mogu retroaktivno primjenjivati niti država jednostranim aktom i bez odgovarajućeg postupka može oduzeti nečije vlasništvo. Usprkos navedenom, tuženik uporno "oduzima" tužitelju vlasništvo nad predmetnim česticama tako što ih samostalno i arbitrarno proglašava pomorskim dobrom i javnom površinom te prijeti da će samostalno, bez dopuštenja tužitelja kao vlasnika, uređivati te čestice odnosno micati ograde, otvarati prolaze itd. Notorna je činjenica da je tuženik tako postupao u slučaju Vile Elite te da je tada došlo i do nasilja među osobama koje su se zatekle na mjestu događaja kada je tuženik "uređivao" prostor koji se nalazi u okolici tog objekta. Smatra da ako tuženik na predmetnim česticama odluči samostalno i arbitrarno postupati, postoji opasnost da tužitelju nastane nenadoknativa šteta zbog takvih radnji tuženika (zbog toga što bi tuženik na takve svoje radnje pozvao i medije te bi njegov "performans" dosegao i međunarodni doseg te bi ugled i dobar glas tužitelja bili nepovratno uništeni) ili čak i nasilje protiv tužitelja (zbog toga što bi tužitelj imao pravo na samopomoć u svrhu zaštite svog vlasništva). Osim navedenih razloga, tužitelj upire i na pravni red kao razlog za određivanje privremene mjere, držeći da je zbog ponašanja tuženika i njegovog tumačenja pomorskog dobra nastao pravni nered. Tužitelj priznaje pomorsko dobro, ali inzistira na svojim stečenim pravima predviđenim aktima iznad zakona koji uređuje pomorsko dobro. Iz razloga pravnog reda, predlaže se donošenje privremene mjere kojom bi se privremeno uredio sporni

odnos među strankama, tj. dok se ne utvrdi je li tužitelj ili nije vlasnik spornih čestica, na način da se tuženiku zabrani poduzimanje radnji na predmetnim česticama koje mogu nanijeti štetu tužitelju, odnosno sa sadržajem kako je navedeno u izreci ovog rješenja.

2. Tuženik je odgovorio na prijedlog za izdavanje privremene mjere, navodeći da je neosnovan, što proizlazi iz sadržaja Uredbe Vlade Republike Hrvatske o određivanju granice pomorskog dobra na dijelu k.o. Slano (NN br. 26/02). Navodi da u naselju Slano nikada nije počinio nikakvu nezakonitu radnju i da pozivanje na nezakonite radnje koje je navodno počinio u slučaju Vila Elite su u suprotnosti sa sadržajem pravomoćnog rješenja Općinskog suda u Dubrovniku od 13. rujna 2023. Ovr-541/23. Nadalje, da je kao dokaz u upravnom postupku provedbe inspeksijskog nadzora na pomorskom dobru kao dokaz prihvaćen video nakladnika You Tube naslovljen "Slano(hotel Admiral), 25.9.2023.) i da se preslušavanjem tog videa neće čuti imenica "uzurpator", kao i da nije nakladnik medija "morski.hr" te "dubrovniknet.hr". Slijedom navedenog, da je neosnovan prijedlog radi određivanja privremene mjere, radi čega istog predlaže odbiti.

3. Za potrebe donošenja odluke o prijedlogu za osiguranje određivanjem privremene mjere, sud je pregledao i pročitao isprave koje su stranke dostavile u spis uz prijedlog i odgovor na prijedlog i predložene poveznice, te izvršio uvid u dostavljenu sudsku praksu.

4. Prijedlog za određivanje privremene mjere nije osnovan.

5. Sukladno odredbi članka 341. stavak 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022) privremena mjera može se predložiti prije pokretanja i tijekom sudskoga ili upravnoga postupka te nakon završetka tih postupaka, sve dok ovrha ne bude provedena. U konkretnom slučaju privremena mjera je predložena zajedno uz tužbu.

6. U postupku osiguranja sud (u pravilu) postupa na temelju podnesaka i drugih pismena, pa je od ključne važnosti da predlagatelj osiguranja adekvatnim dokazima potkrijepi prijedlog, odnosno učini vjerojatnim postojanje pretpostavki za izdavanje predložene privremene mjere, a što je dužnost predlagatelja osiguranja u smislu odredbe članka 341. stavak 2. OZ-a.

7. Odredbom članka 346. stavak 1. OZ-a je propisano da se radi osiguranja nenovčane tražbine može odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, te ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. Iznimno, pod uvjetima iz članka 347. stavak 2. OZ-a (ako je to nužno radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, nasilja ili ako je iz drugih važnih razloga to potrebno radi osiguranja pravnoga reda), sud može odrediti mjeru kojom će privremeno urediti sporni odnos među strankama – regulacijska privremena mjera.

8. Dakle, pretpostavke za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine trebaju biti kumulativno ispunjene, a utvrđenje suda da predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim već i jednu od predviđenih pretpostavki, osnova je za odbijanje prijedloga za određivanje privremene mjere. U konkretnom slučaju, tužitelj svoju tražbinu označava kao nenovčanu tražbinu, i to - tražbinu da tuženik prestane s povredom njegovih prava osobnosti, te ističe da je čini vjerojatnim navodima tužbe. Te tvrdnje u bitnom su da tuženik, time što ga u svojim multimedijalnim objavama i intervjuima predstavlja kao uzurpatora obale i nekoga tko neovlašteno zauzima javne površine i sprječava pristup javnosti, odnosno time što samostalno i arbitrarno proglašava nekretnine u njegovom vlasništvu pomorskim dobrom, "oduzima" tužitelju vlasništvo nad predmetnim česticama, a kako te tvrdnje nemaju osnovu, čini povredu prava osobnosti tužitelja – prava na poslovni ugled i dobar glas i nanosi mu štetu. Smatra da cilj tuženika nije zaštita pomorskog dobra, već isključivo uzrokovati štetu tužitelju.

8.1. U pogledu pretpostavke vjerojatnosti tražbine, po shvaćanju ovog suda, nije dovoljna činjenica što je pokrenut parnični postupak u kojem se iznose određene činjenične tvrdnje, već bi u tom postupku tužitelj – predlagatelj osiguranja, trebao učiniti vjerojatnim postojanje tražbine, dakle činjenične navode na kojima temelji svoj zahtjev, potkrijepiti predloženim dokazima. Dokazi priloženi uz tužbu s prijedlogom za određivanje privremene mjere (stranica 15-40 spisa) se ne odnose na eventualnu povredu prava osobnosti tužitelja-predlagatelja osiguranja, pa iz njih ne proizlazi vjerojatnost postojanja nenovčane tražbine kao povrede prava osobnosti.

8.2. Tuženik-protivnik osiguranja je uz svoj odgovor dostavio dokumentaciju, između ostaloga, izvode iz članaka s portala (stranica 106, 108-111, 117 spisa) s fotografijama hotela. Iz tih isprava u bitnom proizlazi da je na internetskim portalima objavljen članak s naslovom "Hotel u Slanom visokom ogradom u moru okupirao plažu i to par metara od Lučke kapetanije koja bi ih za to trebala kazniti", da iz članka proizlazi da je okupirana plaža i zagrađuje čitav prostor pomorskog dobra, da postoji željezna ograda na istočnoj i zapadnoj strani plaže koja se treba preskočiti za prošetati po plaži, odnosno za izlazak s iste, kao i da je u članku navedeno da nema veće uzurpacije obale u Dalmaciji od ove (ogroman obalni teritorij zagrađen). Nadalje, iz priloženog novinskog članka proizlazi da je protivnik osiguranja o svemu navedenom i zatečenom na licu mjesta snimio i objavio video dana 25. rujna 2023., dostupan na platformi YouTube, a nakon čega je s istočnog raštila uklonjen lanac s katancem, a zapadna vrata ograde otključana.

8.3. Tuženik-protivnik osiguranja je ukazao i na postojanje Uredbe o određivanju granice pomorskog dobra na dijelu k.o. Slano (Narodne novine broj 26/2002, dalje u tekstu: Uredba) u koju je sud izvršio uvid te utvrdio da je člankom 1. određena granica pomorskog dobra na dijelu k.o. Slano, da su člankom 2. utvrđene koordinatne točke kojima prolazi granica pomorskog dobra, a sve kako je nacrtano i označeno u grafičkom prilogu, na kopiji katastarskog plana k.o. Slano, broj lista plana 7, koji grafički prilog je sastavni dio Uredbe, te da će na temelju ove Uredbe nadležna tijela izvršiti potrebne radnje u vezi evidencije pomorskog dobra.

8.4. Nadalje, tuženik- protivnik osiguranja je dostavio i izvršno rješenje Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Uprava sigurnosti plovidbe, Lučka kapetanija Dubrovnik Klasa: UP/I-342-24/23-03/403 od 5. listopada 2023. (stranica 112-115

spisa), pregledom kojeg je utvrđeno da je trgovačkom društvu Dubrovačko primorje d.o.o. zabranjeno da bez koncesije upotrebljava ili gospodarski koristi nesporno pomorsko dobro na način da ograničava ili isključuje opću upotrebu pomorskog dobra, u naravi dio obale, na dijelu č. z. 3083, 3086 i 3085/2 k.o. Slano, a za potrebe hotela "Admiral" u Slanome, da se naređuje vraćanje pomorskog dobra u prvotno stanje, sukladno njegovoj prirodi i namjeni, na način da sa nespornog pomorskog dobra, dijela obale, na dijelovima č. z. 3083, 3086 k.o. Slano, unutar zakonskog minimuma od najmanje 6 metara od crte srednjih viših visokih voda mjereno vodoravno, ukloni izvedene kamene zidiće sa željeznom ogradom, poblizje opisane u rješenju, a koji se nalaze na jugoistočnom dijelu č.z. 3083 k.o. Slano i sjeverozapadnom dijelu č.z. 3086 k.o. Slano. Iz obrazloženja ovog rješenja proizlazi da se poziva na ranije spomenutu Uredbu kojom je određena granica pomorskog dobra na dijelu k.o. Slano i koja je u potpunosti obuhvatila čestice zemlje 3083 i veći dio čestice zemlje 3086 k.o. Slano kao dio pomorskog dobra.

8.5. Prije svega, valja reći kako nečijim javnim istupom kojim se izražavaju stavovi ili iznose i prenose navodi o drugoj osobi, načelno može doći do povrede prava osobnosti i predstavljati nenovčanu tražbinu. Cijeneći sadržaj isprava iz spisa i okolnosti konkretnog slučaja, osobito sadržaj izvršnog rješenja Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Uprava sigurnosti plovidbe, Lučka kapetanija Dubrovnik Klasa: UP/I-342-24/23-03/403 od 5. listopada 2023. (stranica 112-115 spisa), stajalište je ovog suda da tužitelj – predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim da tuženik – protivnik osiguranja neosnovano i samostalno arbitrira o pomorskom dobru, kako to predlagatelj osiguranja tvrdi, odnosno da iznosi nešto neistinito s isključivim ciljem nanošenja štete poslovnom ugledu i dobrom glasu tužitelja, već proizlazi da je postupanje tuženika – protivnika osiguranja (davanje intervjua i snimanje videa) bilo radi ukazivanja na postojanje nespornog pomorskog dobra u blizini hotela u Slanom te prikazivanja zatečenog stanja na dan 25. rujna 2023., i to s postojanjem prepreka pristupu nespornom pomorskom dobru, a što proizlazi iz izreke i obrazloženja ranije navedenog rješenja Lučke kapetanija Dubrovnik Klasa: UP/I-342-24/23-03/403 od 5. listopada 2023.

9. Prema stajalištu ovog suda, iz prijedloga za osiguranje te predloženih dokaza, ne proizlazi vjerojatnost da je ispunjena druga zakonska pretpostavka na koju se predlagatelj osiguranja poziva propisana odredbom članka 346. stavak 1. OZ-a, odnosno nije učinjeno vjerojatnim da je privremena mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti.

9.1. Naime, tvrdnja je predlagatelja osiguranja da je notorna činjenica da je protivnik osiguranja postupao u slučaju Vile Elita "uređujući" prostor te da je tada došlo do nasilja među osobama koje su se tu zatekle. Kao prvo, za sud to nije notorna činjenica, već je treba učiniti vjerojatnom, a na tu okolnost predlagatelj nije predložio ni dostavio dokaze. Tuženik-protivnik osiguranja je dostavio pravomoćno rješenje Općinskog suda u Dubrovniku od 13. rujna 2023. poslovni broj Ovr-541/2023 (doneseno u slučaju Vila Elita na koji se predlagatelj osiguranja poziva), a iz kojeg proizlazi da nije učinjeno vjerojatnim da je protivnik osiguranja ugrozio ili namjerava ugroziti ičiji fizički integritet ni da ispoljava nasilje prema imovini predlagatelja, već upravo suprotno, da je protivnik osiguranja napadnut od strane zaposlenika predlagatelja. U konkretnom slučaju, predlagatelj osiguranja ni ne tvrdi da je protivnik osiguranja poduzeo ikakvu radnju koja bi predstavljala "uređivanje prostora", a

tvrdnjama i dokaznim prijedlozima nije učinjeno vjerojatnim da će je u budućnosti poduzeti, što se prema stajalištu ovog suda ne može utvrđivati na temelju postupanja tuženika u drugoj, nepovezanoj situaciji. U odnosu na pozivanje tužitelja – predlagatelja osiguranja na pravo na samopomoć u svrhu zaštite svog vlasništva odnosno nekretnina u njegovom vlasništvu, treba reći da je sukladno članku 27. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17) dopuštena samopomoć institut predviđen za zaštitu posjeda, a ne vlasništva, kako je to tužitelj naveo. Na nekretninama koje po sili zakona predstavljaju nesporno pomorsko dobro bez koncesije (kako to proizlazi iz rješenja Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Uprava sigurnosti plovidbe, Lučka kapetanija Dubrovnik Klasa: UP/I-342-24/23-03/403 od 5. listopada 2023.), dakle koje su opće dobro koje ne može biti u stvarno pravnom režimu, nego na upotrebi svih, ne može se zasnovati posjed u korist jedne osobe niti pružati posjedovna zaštita istom. Slijedom iznesenog, tužitelj – predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim da je stvoreno stanje nasilja ili da ono prijete.

9.2. Navodima tužbe s prijedlogom za određivanje privremene mjere i priloženim dokazima, predlagatelj osiguranja ne čini vjerojatnim ni nastanak nenadoknadive štete koja prijete ni da je predložena mjera potrebna da bi se spriječio nastanak te štete, a sve polazeći od činjenice da ni ne tvrdi da je tuženik – protivnik osiguranja poduzeo neku radnju na predmetnim česticama u svrhu "uređivanja prostora", niti čini vjerojatnim buduće radnje, način i "performans" tuženika na predmetnim česticama koje bi dovele do nastanka štete predlagatelju osiguranja, koja bi po svojoj prirodi bila nenadoknadiva (koja bi se teško mogla reparirati ili se uopće ne bi mogla reparirati).

9.3. Nadalje, prema odredbi članka 347. stavak 2. OZ pretpostavke za određivanje ove mjere su vjerojatnost postojanja konkretnog spornog odnosa između stranaka kao objekta osiguranja te alternativno nužnost uređenja spornog odnosa radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete ili nužnost uređenja spornog odnosa radi sprječavanja nasilja ili potreba za osiguranje pravnog reda iz drugih važnih razloga, međutim, iz naprijed navedenih razloga, ovaj sud drži kako u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za određivanje regulacijske mjere.

10. Za dodati je da iz isprava u spisu predmeta, i to dijela članka s portala (stranica 111 spisa) i rješenja Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Uprava sigurnosti plovidbe, Lučka kapetanija Dubrovnik Klasa: UP/I-342-24/23-03/403 od 5. listopada 2023. (stranica 112-115 spisa), proizlazi da su nakon objavljene video snimke od 25. rujna 2023. zatečena otvorena željezna vrata na predmetnim česticama, koja je sam tužitelj-predlagatelj osiguranja otvorio i omogućio pristup svim osobama nespornom pomorskom dobru, kao i da je točkom II. gore navedenog rješenja naređeno vraćanje pomorskog dobra u prvotno stanje sukladno njegovoj prirodi i namjeni, pa kako je sami tužitelj - predlagatelj osiguranja omogućio svim osobama pristup nespornom pomorskom dobru, to ne proizlazi vjerojatnost da su ispunjene pretpostavke za određivanje privremene mjere, na način kako je tužitelj – predlagatelj osiguranja to zatražio.

10.1. Naime, predložena mjera – zabrana poduzimanja bilo kakvih radnji na kčbr. 3083 i 3086 k.o. Slano i/ili Hotelu Admiral Slano, za vrijeme do 15 dana od

pravomoćnosti odluke u ovom predmetu nije jasno definirana u skladu s odredbama članka 341. stavak 2. OZ-a, niti je predlagatelj konkretno predložio zabranu kojih radnji protivnika osiguranja predlaže u svrhu osiguranja nenovčane tražbine, već općenito predlaže da mu se zabrani poduzimanje bilo kakvih (dakle svih) radnji. Radnja protivnika osiguranja u budućnosti bi primjerice mogla biti šetnja preko predmetnih čestica radi prilaza nespornom pomorskom dobru, a takvom se radnjom ne vrijeđa pravo osobnosti tužitelja. Stoga, tako predložena mjera, u konkretnom slučaju, u potpunosti je protivna naravi po zakonu nespornog pomorskog dobra.

11. Slijedom iznesenog, kako tužitelj – predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim postojanje pretpostavki propisanih odredbom članka 346. stavak 1. i 347. stavak 2. OZ-a, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Dubrovniku 16. veljače 2024.

Dokument je elektronički potpisan:
Ana Srhoj

Vrijeme potpisivanja:
16-02-2024
14:23:04

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3438303734343834353238
OU=Signature
S=Srhoj
G=Ana
CN=Ana Srhoj

Sutkinja

Ana Srhoj

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 8 (osam) dana od dana primitka pismenog otpravka istog. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje nadležni drugostupanjski sud.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. tužitelju – predlagatelju osiguranja preko punomoćnika
2. tuženiku – protivniku osiguranja